

Alföld

Hasad a hajnal, kibontott hajjal
elnyújtózik a táj.
Rohan a róna, a végtelent rója,
a szemnek szinte szinte fáj.
De szép vagy!
Szeretem, ahogy arcot rajzolt
a völgynek a víz meg a szél.
Azóta
az ártér is csak rólad beszél.
Szeretem, hogy a nagy
vizeiddel lábaim elé jössz,
hagyom, talpamat hadd
simogassa a homok és a lösz.
Enyém vagy.
Nekem ringatsz búzamezőket,
szőkited a szántóföldet.
Vándorló homokbuckát
terített elém a pusztád.
Alföld, dalt költ már a szél terólad.
Síkság, holtág, csak kettőnkéről szólnak.
Alföld, te kék, zöld, mi sárgára áttér,
te vagy nekem, ha szívem kiönt, az ártér.
Követ az ember egy délibábot,
míg szét nem foszlik a vágy.
Vonul a lelkem, akár a darvak,
lenn a Hortobágy.
Repülnék.
Duna-parttól a szőke Tiszáig
sírunk, ha nagy az aszály.

Te mégis táplálsz,
mert léteznünk muszáj.
Ahol régen az erdők álltak,
az mára kultúrtáj,
legelésznek az álmok a pusztán,
mint egy rackanyáj.
Meséld el,
hogyan hozta a folyó a terhet,
hogyan töltött síkságot, medret!
Szélfújta árvalányhaj,
amíg táncolsz, nem érhet baj.
Alföld, dalt költ már a szél terólad.
Síkság, holtág, csak kettőnkéről szólnak.
Alföld, te kék, zöld, mi sárgára áttér,
te vagy nekem, ha szívem kiönt, az ártér.

Alpokalja

Utamat ha járom, a nyugati határon
a hegyeken, az erdőn át.
Sose nagy a hőség, de ideköt a hűség.
Itt örökösen Őrség állt.
Ahol a fenyves éjig nő,
ott vár a csúcs, az Írott-kő.
Szabad a szívem, mint egy falevél.
mikor az Alpokalján jár.
Smaragzöld tájak között visz a szél.
Ez csakis az Alpokalján vár.
Ma már csak műemlék a csatatér.
Ideköt száz meg százegy szál.
Talán egy túra még ma belefér!
Gyere, mert Sopron, Kőszeg vár
Velem az Alpokaljánál!
A levegője tiszta, a gyógyvizeit issza
ha idetér a túrázó.
Itt beköszön a zápor, bármikor és bárhol,
vagy leesik az első hó.
Itt indul minden vándorlás.
Itt oltja szomjad a Hétforrás.
Szabad a szívem, mint egy falevél
Mikor az Alpokalján jár.
Smaragzöld tájak között visz a szél.
Ez csakis az Alpokalján vár.
Ma már csak műemlék a csatatér.
Ideköt száz meg százegy szál.
Talán egy túra még ma belefér!
Gyere, mert Sopron, Kőszeg vár
Velem az Alpokaljánál!

Dunántúli-dombvidék

Hullámzik délnyugaton, ahol az aprófalvak
állnak rég, egy jó nagy dombvidék.
Somogy, Tolna, Baranya, Zaláig lankás minden,
kék az ég, alatta pár hegység.
Mecsek után a
túrázókat Villány várja.
Kanyarog át a bányák közt az út.
Uh-uh-uh
Te nézd, hogy magasodik déltől a Balatonig,
napfényt szüretel a sok dombság!
A völgyben fut a patak,
szívem vele szalad.
Lejtőn napozik a boldogság.
Mi lenne, ha a hátizsákom hoznád?
Dunántúli-dombvidék!
Hej, Dunáról fúj a szél!
Cipőm a mészkőtől már hófehér.
Pécsett majd célhoz ér.
Göcsej mindig visszavár, ez
itt az ezer völgy vidéke még.
Élvezd a völgy vizét!
Jöhet a tél, s ha befagy a tó, a korcsolyázás,
mediterrán lesz úgyis majd a nyár.
Uh-uh-uh
Te nézd, hogy magasodik déltől a
Balatonig, napfényt szüretel a sok dombság!
A völgyben fut a patak,
szívem vele szalad.
Lejtőn napozik a boldogság.
Mi lenne, ha a hátizsákom hoznád?
Dunántúli-dombvidék!
Dunántúli-dombvidék!

Dunántúli-középhegység

Badacsony, Gerecse, Vértes...
Kimagasodik a sok hegység.
Van erre tanúhegy meg tengeri üledék,
ingókő áll, ahol a gránit lepusztult.

Tapolcán tavasbarlang nyáron a menedék,
megint úgy vakít a nap
A sok ember ide elbújt,
de visz az út.
Ma már a Keszthelyi-hegységen vezet át,
holnap a Bakonyig fut.
De hova jut?
Jön majd a Vértes.
Nézzük meg kicsi Samut.
Ez itt ahol egy karnyújtás az ég,
a Dunántúli-középhegység.
Ez itt, ahol a csúcsok állnak rég.
Elfeledni képtelenség.
A Bakonyt, a Gerecsét,
a Pilis legtetetjét.
Tatai vártól a jó öreg Sümegig,
a falakban dübörög még a harcos dicső múlt.
Valahol, mint kőtenger a dombot úgy belepik
szikláknak tömegei,
hogy a táj majd bele is fúlt,
de visz az út.
Orgonán játszik a vulkáni zenekar.
A bazalttal egy követ fújt,
így alakult.
A Csobánc, a Badacsony.
De a láng már rég kihunyt.
Ez itt, ahol egy karnyújtás az ég,
a Dunántúli-középhegység.
Ez itt, ahol a csúcsok állnak rég.
Elfeledni képtelenség.

Ez itt, ahol egy karnyújtás az ég,
a Dunántúli-középhegység.
Ez itt, ahol a csúcsok állnak rég.
Elfeledni képtelenség.
A Bakonyt, a Gerecsét,
a Pilis legtetetjét.

Északi-középhegység

Van a föld meg az ég, meg a zöld meg a kék,
meg a hegy meg a szakadék.
Meg a fönt meg a lent, meg a kint meg a bent,
meg a völgyben a hasadék.
Az Ipolyig, fel az égig a Bodrogtól,
Ez a táj csak a hegyről, a dombról szól.
Vagy a mély vagy a vad meredély vár rám.
Jön a fennsík végül a hegy hátán.
Hej-hej-hej..
Pásztázd a terepet!
A kőzetben a felelet.
Vulkáni eredet, mit a hegyben látsz.
Hej-hej-hej...
Kékesnél van a csúcs, a Mátrában odafuss!
Barlangba visz az út,
ha a Bükkben jársz,
Te nézd már, mi van itt!
Hegyekben áll a tenger.
Mészkö, dolomit, ahova lépsz.
A sok csúcs meg a völgy,
Északi-középhegység
Bükk vár, s vele tölgy, ha ide betérsz.

Van a föld meg az ég, meg a zöld meg a kék,
meg a hegy meg a szakadék.
Meg a fönt meg a lent, meg a kint meg a bent,
meg a völgyben a hasadék.
Hideg és csapadékos a tél és nyár,
idefenn, odalenn ezer erdő vár.
Pöfög át a vonat, hogy a tájat nézd,
hisz a rengeteg rejti a legjobb részt.
Hej-hej-hej...
A Börzsönybe fut az út,
Mátyásig visz a múlt.
Sok vár, hol csata dúlt,
most téged vár.
Hej-hej-hej...
Barlangot ha akarsz,
cseppkőhöz visz a karszt.
A Szépasszonyt se szalaszd el,
ha a völgyben jársz.
Te nézd már, mi van itt!
Hegyekben áll a tenger.
Mészkö, dolomit, ahova lépsz.
A sok csúcs meg a völgy,
Északi-középhegység.
Bükk vár, s vele tölgy ha ide betérsz.
Te nézd már, mi van itt!
Hegyekben áll a tenger,
Mészkö, dolomit, ahova lépsz.

A sok csúcs meg a völgy,
Északi-középhegység.
Bükk vár, s vele tölgy ha ide betérsz.

Van a föld meg az ég, meg a zöld meg a kék,
meg a hegy meg a szakadék.
Meg a fönt meg a lent, meg a kint meg a bent,
meg a völgyben a hasadék.

Kisalföld

A Pannon-tenger fedte rég,
a kövek mélyén látni még.
A folyókkal jött hordalék
széttérült mint sík vidék.
Enyhébb tél, hús nyár,
az árterek közt kósza szél jár,
homokot és löszöt fúj szét a tájon.
Itt vár Győr, Hegykő.
Nézd, mennyi híd
és termálfürdő!
Hanság és Fertő, a bűvös
lápvidék, hol zúg a nádas rég.
Mint végtelen
síkságokon, oly tág a tér.
Nem tartja fel sem hegy,
se domb, csak száll a szél.
Tejben füröszt, búzát arat, borból kitölt,
így szórja szét mind kincseit lábunk előtt
a Kisalföld.
A nagy Alföldnek kistestvér,
az én szememnek óriás.
A szélkapun átsurran a szél
és jön velem, mint jó útitárs.

Itt vár rám Kisbér.
Nézd, hív a ménes!
Száz telivér üget együtt
máig Kincsem útján.
Minden ház és rét itt
issza még a Rába vizét.
Ság és a Somló, a híres
borvidék, hol terem a szőlő rég.
Mint végtelen
síkságokon, oly tág a tér.
Nem tartja fel sem hegy,
se domb, csak száll a szél.
Tejben füröszt, búzát arat, borból kitölt,
így szórja szét mind kincseit lábunk előtt
a Kisalföld.
A Kisalföld.